

Rušid - priča o čovjeku koji se rodio u strahu, živio u strahu i umro u strahu (70)

Sretna Nova 1949. godina!!!!

(Stari hotel Imperial u Adeleide)

Spremali su se na proslavu nove 1949-te godine. Ponovo novo odijelo, nekoliko košulja, nove potkošulje, gaće, čarape, kravate i tri para cipela. Što god ušpara ode ili na gardarobu, ili na izlaske i plesove. Neka. Jednom se živi.

Justina nije bila grebatorka. Kako je bila darežljiva u seksu, tako je bila darežljiva i u plaćanju polovice svih troškova. Odlučili su se za doček nove godine u hotelu Imperial, na uglu King William Street i Grenfell Street, u najstrožijem centru grada. Dovezli su se taksijem, a pošto je bilo rano za ulazak šetali su se u kasnom, prevrućem popodnevju. Uz ulicu, niz ulicu. Kupili su sladolede u kornetu i sladili se gledajući lijepe kuće.

-Jao, što bih bila sretna da imam lijepu kuću.

-Pa imaš. Šta tvojoj fali?

-Nije to moja kuća. Slagala sam te da te impresioniram. To je kuća jednog mog rođaka koji živi u Melburnu. Dao ju je meni na korištenje za malu kiriju znajući da ću se brinuti o kući i da ću je čuvati. No, napomenuo mi je nekoliko puta da će mi na vrijeme javiti ako se odluči prodati kuću.

-Ma, znao sam da lažeš. Nevješta si u tome. Ne volim ni ja lagati, ali čovjek nekad mora.

Taman se smrklo. Ušli su u salu. Priđe neki mladić koji ih odvede do njihovog stola. Večera je bila preskupa, ali, mora se priznati, predivna. Plešući i pijuckajući veoma kvalitetno bijelo vino dočekaše novu 1949-tu.

Tek oko jedan izjutra izadoše u sparnu noć. Pričekali su taksi i odvezli se, zna se gdje, kod Justine. Odmah su legli. Nije ga dirala. Nije jo nešto bilo do seksa. Njemu jeste, ali je nije htio siliti.

Još je bila mrkla noć kad ona ustade. Metla je dlan na usta i otrčala u klozet. Čulo se kako povraća. Povukla je vodu. Umila se, oprala zube i ponovo legla.

-Šta je? Da nisi pokvarila stomak? Pa večera je bila odlična. Ne bi trebalo da u takvom hotelu kakav je Imperial služe ukvarena jela. Možda je neka muha opljunula onaj krem – kolač koji si pojela?

-Da Bog da da je tako kako govoriš – uzdahnula je duboko i okrenula se na stranu leđima prema njemu.

Rušid se nage i vidje da ona plače.

-Šta ti je? Nemoj da nam prvi dan nove godine prođe u plaču. Baksuzno je to. Hajde, okreni se prema meni da te poljubim i pomazim.

-Nije mi ni do čega, Rusido. Ni do čega.

-Pa, jesam li ja šta loše napravio? Reci mi.

-Ne Rusido. Već mi je danima ujutro muka, povraća mi se, a povratiti ne mogu. Tek sam večeras malo povratila i bi mi lakše. Brinem se Rusido, strašno se brinem.

-Pa reci mi šta te muči.

-Mislim da sam trudna, Rusido. Mislim da nosim tvoje, odnosno naše dijete. Ovdje nema pobačaja, jedino ako je ženi život u opasnosti zbog trudnoće. A i moja vjera mi ne dozvoljava da abortiram. Ne želim te vezati. Ti možeš biti slobodan. Nisi ti kriv. Kriva sam ja zato što ne volim seks uz korištenje gumenog prezervativa i što volim da sve ušpricaš u mene, a tvoj jako dobro prska. Ima nekih baba po Adeleidu koje daju neke trave da se pobaci; ima nekih koje to rade pomoću igala za pletenje, ali bi to bio veliki grijeh. Uostalom, želim imati dijete, a tebi dajem punu slobodu. Možeš otići, možeš ostati, ne moraš o djetetu brinuti, sama ću se snaći. Jedino bi me učinilo sretnom je da priznaš dijete da u školi za njom ili njim ne viču da je kopilanka ili kopilan.

-Ima li pive u hladnjaku?

-Što? Mislim da ima par boca.

-Idem sve popiti da proslavim.

-Šta ćeš slaviti? Ja kreavam od tuge, a ti bi slavio.

-Hajde i ti sjedi tu i ne plači. Donijeću pivo i čaše da nazdravimo.

-Čemu da nazdravimo?

-Sačekaj.

Eto ga sa tacnom na kojoj su stajale dvije čaše i pet boca piva. Natoči. Tutnu joj u ruku čašu preko koje se preljevala bijela pjena.

-U zdravlje buduće mamice!

-Rusido, jesi li poludio?

-Kada idemo na vjenčanje, ako me uopšte hoćeš?

-Lud si. Zaista si lud.

-Ako me hoćeš reci sada. Ja te dva puta neću pitati.

-Hoću Rusido. Kako da neću. Dobar si mi. Volim te, a osjećam da i ti mene voliš.

RUŠID - roman u nastavcima

Autor Administrator

Petak, 17 Svibanj 2019 22:19 - Ažurirano Petak, 17 Svibanj 2019 22:22

-A gdje ćemo živjeti? Nećemo valjda ovdje gdje strepiš od istjerivanja. Ja bih da kupimo kuću.

-Lud si. Potpuno si lud. Kakva kuća?! Znaš li ti koliko košta kuća?

-Hajde, još čašu piva...

-Ne. Ti popi sve, ali ne zaboravi da sutra moraš raditi.

Rušid nastavi da pije, a ona se okrenu i zaspala, ovaj put s blaženim osmjehom na licu.

(nastavlja se){jcomments on}